

KATOLIŠKI

GLAS

LETO XLIV. - Štev. 4 (2177) - Četrtek, 23. januarja 1992 - Posamezna številka 1000 lir

TAXE PERÇUE

GORIZIA

SETTIMANALE - SPEDIZIONE IN ABBONAMENTO POSTALE

TASSA RISCOSSA

ITALY

GRUPPO 1°/70% - AUTORIZZAZIONE DCSP/III/40509/91/5681/102/

88/BU DEL 12.11.1991 - REG. TRIB. DI GORIZIA N. 5 - 28-01-1949

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE

RIVA PIAZZUTTA, 18 - 34170 GORIZIA - GORICA
Tel. 0481/533177 - Fax 533177 - Pošni t/rn 11234499

PODUREDNIŠTVO:

Vicolo delle Rose, 7 - 34135 TRIESTE - TRST - Tel. 040/414646

SLOVENIJA po tisočletju spet priznana država

15. januar je vendarle uresničil težko pričakovane želje po priznanju. Medtem ko so Slovenijo že predhodno priznale baltske države, v decembru Nemčija, Ukrajina, Švedska in Islandija, je v dneh, ko je priznanje spet postalo nekoliko vprašljivo, nov zagon dal Vatikan, dva dni pred uradno napovedanim priznanjem. Sledil mu je mali San Marino, 15. januarja pa celotna Evropska skupnost. V minulem tednu so Slovenijo priznale še Poljska, Češkoslovaška, Madžarska, Bolgarija, Švica, Finska, Romunija, Čile, Argentina, Kanada, Avstralija in še nekatere druge. Toda za Slovenijo bo seveda najpomembnejše priznanje ZDA (in Rusije), ki ji bo šele odprlo pot v Združene narode in v Mednarodni

monetarni fond. Kakor je dejal zunanji minister dr. Rupel, iz Washingtona že prihajajo določeni signali, ki naj bi napovedovali priznanje v teku desetih dni, preko Turčije, ki menda intenzivno razmišlja o priznanju vseh štirih republik (zlasti BiH in Makedonije, s katerima ima tesne zgodovinske vezi). Potem naj bi prišlo do novega vala priznanj zlasti s strani muslimanskih, neuvrščenih dežel.

Javnost je presenetil sklep Badinterjeve strokovne komisije, da vse pogoje za priznanje izpolnjujeta le Slovenija in Makedonija. Toda zaradi grškega nasprotovanja (Grki zahtevajo, naj se Makedonija preimenuje v »Slovansko Makedonijo«, priznanju Makedonije je to storila le

Bolgarija, katere odnosi s Srbijo (jugoslovanska armada naj bi koplila enote na meji z Bolgarijo) in Grčijo so zelo poslabšani.

Hrvaška je z bučnim vseljuskim slavljem sprejela priznanje, ki ga je potrebovala zato, da ne bi izkrevave la v vojni. Stalne kršitve premirja so bile v teh dneh pogostejše in na to so opozorili tudi opazovalci Združenih narodov, ki so minuli teden prišli na Hrvaško kot predhodnica modrih čelad.

Druga mednarodna ekipa strokovnjakov pa je zdaj tudi uradno potrdila tisto, kar je javnost že dolgo časa pravzaprav vedela. Ugledni londonski The Guardian je prvi objavil poročilo, v katerem omenjena komisija JA obtožuje sistematične

Ne pozabimo, da je mesec januar mesec našega slovenskega primorskega tiska. Ta obsega naslednje izdaje: Katoliški glas, tednik, ki izhaja v Gorici; otroški list Pastirček, tudi v Gorici; mesečnik Mladika, ki izhaja v Trstu, ter Dom, ki ga izdajajo duhovniki v Slovenski Benečiji. Poleg tega še Goriška Mohorjeva družba izda letno 4 ali 5 knjig za ljudsko vzgojo, kot si je to zamislil svetniški kandidat, škof Anton Martin Slomšek.

Ponosni bodimo, da imamo katoliški Primorci svoj tisk, ki izhaja skoro pol stoletja in še več, ki je ostal trajno zvest smernicam Cerkve. Večkrat so nas vabili in snubili, naj usmerimo svoj tisk po vetru političnih tokov, a tega nismo sprejeli, ampak smo ostali zvesti Cerkvi in narodu, iz katerega smo zrastle.

Zato pa se zdaj ob mesecu tiska še bolj oklenimo našega tiska, ostanimo mu zvesti naročniki, naročimo si ga, če ga še nimamo, berimo ga in tudi drugim ga priporočimo.

c.k.

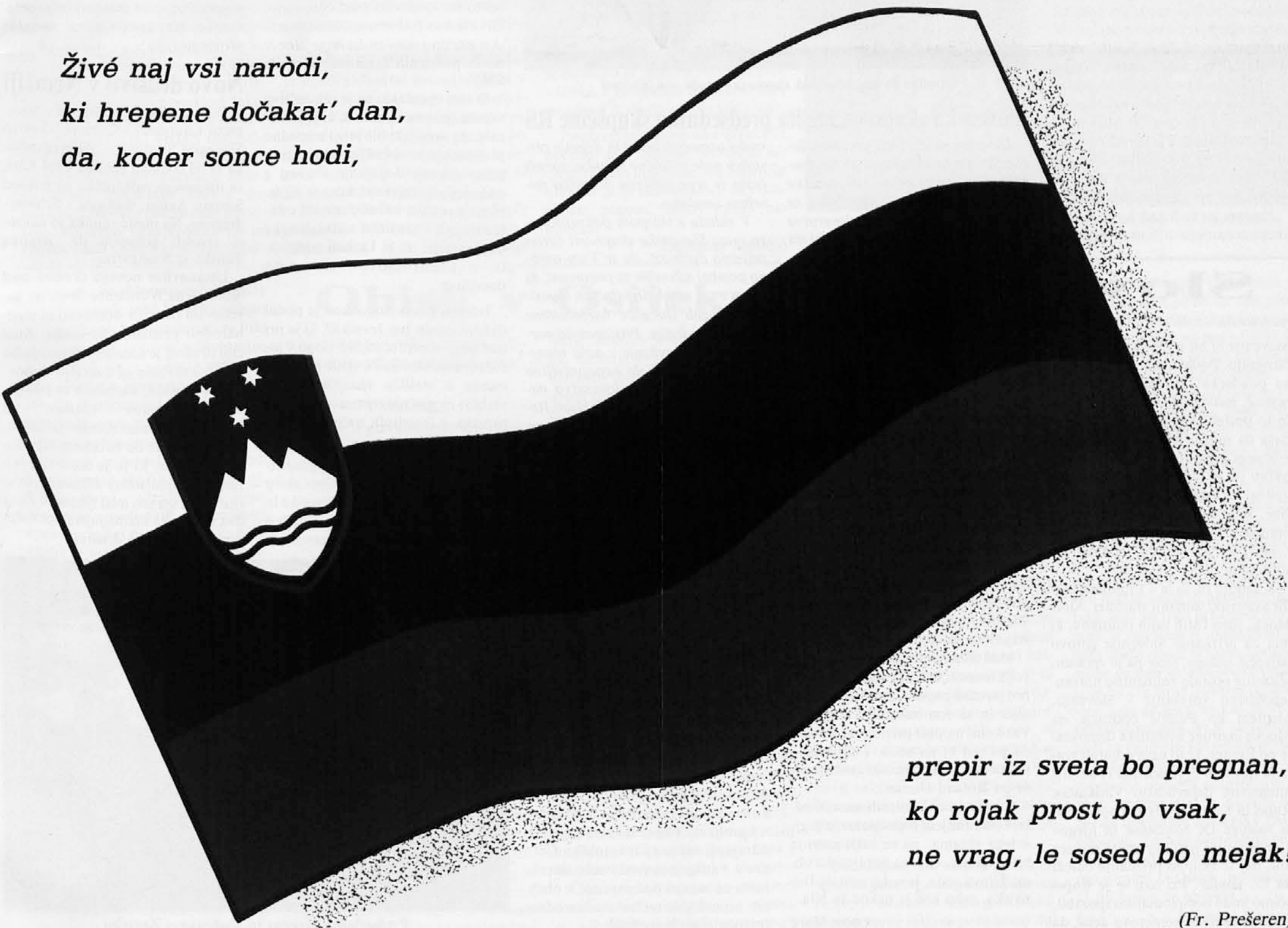
kampanje ustrahovanja, izseljevanja ljudi hrvaške narodnosti, plenjenja in okrutnih pobojev civilnega prebivalstva. Komisija dodaja, da sta se v tej vojni obe strani pregrešili, ne dvomi pa, da nosi poglavitno krivdo Armada, ki je poleg vsega komisijo tudi ovirala pri delu.

TITOVA POSLEJ DUNAJSKA

Od diplomacije k notranji politiki! Slovenija je že v prvih dneh po priznanju bila deležna več obiskov na zelo visoki ravni. Italijanski predsednik Cossiga je kljub temu, da znani tripartitni memorandum s strani

(se nadaljuje na 2. strani)

*Živé naj vsi naròdi,
ki hrepene dočakat' dan,
da, koder sonce hodi,*

*prepír iz sveta bo pregnan,
ko rojak prost bo vsak,
ne vrag, le sosed bo mejak!*

(Fr. Prešeren)

Manjšine med slovensko in italijansko politiko

Mednarodno priznanje Slovenije je s seboj prineslo tudi nove polemike, v središču katerih sta zopet naša narodnostna skupnost v Italiji in italijanska manjšina v Sloveniji. Motili so se namreč tisti, ki so mislili, da se bo Italija lažje sporazumela z demokratično Slovenijo kakor pa s komunistično Jugoslavijo. Italijanski vladni krogi z zunanjim ministrom De Michelisom na čelu očitno še vedno raje poslušajo tukajšnje italijanske nacionaliste kot pa tiste, ki se zavzemajo za pameten sporazum. Rezultat tega poslušanja je memorandum, ki ga je Italija hotela vsiliti Sloveniji brez garancij za našo manjšino, a ji to ni uspelo.

Resnici na ljubo se je italijanska država vedla do mlade slovenske republike čisto kolonialistično, torej na način, ki je nevreden države, ki pripada Evropski skupnosti. Vse to pa nas ne sme čuditi, saj bolj ali manj poznamo De Michelisa in njegovo politiko. Na začetku je bil dosleden zagovornik jugoslovanske enotnosti ter oster nasprotnik mednarodnega priznanja Slovenije in Hrvaške. Potem ko je spoznal, da je to priznanje neizbežno, se je zblížal z določenimi slovenskimi krogi, prišel v Trst in govoril, kako se je treba do Slovencev odpreti ter zagovarjal zaščito manjšin itd. Ko pa je napočil trenutek resnice, niso bili ne on ne njegovi sodelavci (npr. podtajnik Vitalone) pripravljeni pogovarjati se o zaščiti Slovencev v Italiji. Pri tem so verjetno mislili, da Slovenija ni v stanju se upirati, zato je slovenski negativni odgovor glede podpisa memoranduma o manjšinah nanje učinkoval kot hladna prha. Verjetno jim je pri tem spodletel poskus vplivanja na slovensko politiko, saj je znano, da hočeta De Michelis in njegova stranka (PSI) prodreti v Slovenijo. O tem smo tudi pisali, ko je bila javnost seznanjena z novo pogodbo o Primorskem dnevniku.

Pri tem pa tudi zadržanje slovenskega zunanjega ministra Rupla, ka-

terega mnenje je bilo, naj se zadeva reši čimprej, torej naj se memorandum podpiše. Vse to je verjetno v zvezi s trenutnim političnim dogajanjem v Sloveniji: Ruplova in Bavčarjeva Demokratska stranka hoče namreč po vsej sili priti na oblast ter pri tem ne izbira sredstev. Napadi na predsednika vlade Peterleta in na krščansko-demokratsko stranko se kar vrstijo, vedno glasnejše so zahteve po vladi »strokovnjakov«, ki naj bi bili »uspešni«. Pri tem so Demokratski stranki v zgled lahko prav italijanski socialisti, zato ni nič čudnega, da se je kongresa Demokratske stranke udeležil tudi De Michelis.

Slovenski »ne« memorandumu zato ni poraz samo določene italijanske politike, ampak tudi tistih skupin ali posameznikov, ki na slovenskem političnem prizorišču hočejo uveljaviti svoje interese ne glede na posledice.

nl

Cossiga in predstavniki slovenske vlade v Ljubljani

Slovenska skupnost čestita predsedniku skupščine RS

Dovolite mi, da Vam v imenu tržaške Slovenske skupnosti ob mednarodnem priznanju Republike Slovenije prisrčno čestitam. Gre za zgodovinsko uveljavitev slovenstva in demokracije, dveh vrednot, ki sta

Srbi hočejo izbrisati kulturo in zgodovino Hrvatov

V sedanjem spopadu med Srbi in Hrvati je značilno postopanje četnikov in vojske: njihov boj predvsem teži izbrisati hrvaško kulturo in zgodovino v krajih, ki so jih določili za Veliko Srbijo. V ta namen rušijo sakralne in zgodovinske objekte Hrvatov še bolj kot njih hiše. Tako so poškodovali katedralo v Šibeniku, v Zadru.

Zadnja številka Glasa koncila (19. jan.) našteva sakralne objekte, ki so bili porušeni ali poškodovani v duhovniški škofiji. Popolnoma uničenih ali poškodovanih cerkev v tej škofiji je 57, 20 samostanov, 10 pokopališč, semenišče, škofijski dvorec, rojstna hiša R. Boškoviča (znanega učenjaka-jezuita), judovska sinagoga iz 16. stoletja. Imenoma našteva: Meštrovičev mavzolej - cerkev v Cavtatu, cerkev sv. Dominika, sv. Ignacija in sv. Frančiška, katedralo sv. Vlaho, cerkev sv. Štefana, grobnico hrvaškega kralja Štefana Miroslava iz leta 948, in še in še.

DUHOVNA MISEL ZA 3. NAVADNO NEDELJO

— Vsemogočni večni Bog, ti uravnaj naša pota, da bomo vedno združeni s tvojim Sinom in bo naše življenje polno dobrih del.

Zadostuje izpolnjevanje božjih zapovedi, da bodo naša dela resnično dobra?

Ne. Ne zadostuje.

Kaj je torej še potrebno?

Glavna mašna prošnja nas uči, da se moramo popolnoma izročiti Bogu, živeti v njegovi milosti in vsa dela izvrševati v imenu njegovega Sina Jezusa Kristusa.

Naša dela so storjena v Jezusovem imenu takrat, ko smo v posesti božje milosti.

Božjo milost izgubimo, ko naredimo težki (po starem smrtni) greh, kakršnega koli: ko preklinjamo božje ime in vse, kar je z njim povezano; kadar ne čutimo potrebe po Bogu, niti srečanja z njim pri nedeljski in praznični maši; ko užalimo in ukrademo dobro ime svojemu bližnjemu; živimo svojo spolnost neurejeno; pričamo po krivem, drugim v škodo; krademo, zapravljamo čas in svoje talente; ko sovražimo in nočemo odpustiti...

Grešimo tudi takrat, ko resnično želimo narediti nekaj slabega, vendar se tega iz strahu, sramu in obzira ne upamo: »Kdorkoli gleda žensko s pozorenjem, je v srcu že prešuštoval z njo« (Mt 5, 28).

Gospod, daj da se bomo vse življenje trudili živeti v božji milosti. Delavno in ustvarjalno, vedno pozorni na božjo voljo, da bomo sedaj, v prihodnje in na vekomaj združeni s tvojim Sinom.

MILAN NEMAC

Pokrajinski svet SSK o zaščiti in volitvah

Minuli petek, 17. januarja je zasedal pokrajinski svet Slovenske skupnosti v Trstu. Predsednik dr. Harej je prisotne spomnil na pravkar doseženo mednarodno priznanje Slovenije, s čimer je bil izpolnjen več kot stoletni sen slovenskega naroda in še zlasti po prvi in drugi svetovni vojni. Predsednikove misli je nato dopolnil pokrajinski tajnik Breclj, ki je poudaril predvsem izredno pomembno vlogo, ki jo je v zvezi z zadnjimi razgovori med Slovenijo, Hrvaško in Italijo o zaščiti italijanske oziroma slovenske manjšine v novih političnih razmerah opravila SSK.

O tem vprašanju se je razumljivo razvila obširna razprava, ki je pokazala, da zamejski Slovenci z izredno pozornostjo in občutljivostjo spremljamo celotno dogajanje v zvezi z omenjenimi razgovori, ki so se zapletli na srečanju v Gorici zaradi odklonilnega stališča italijanske diplomacije, da bi karkoli podpisala v korist zaščite slovenske manjšine.

Izčrpen potek dogodkov je podal deželni tajnik Ivo Jevnikar, ki je pri tem odigral neprecenljivo vlogo v informiranju slovenske vlade in parlamenta o stališču manjšine glede vsebine in značaja tristranskega sporazuma o temeljnih načelih zaščite obeh manjšin.

Pokrajinski svet je ob koncu razprave sprejel zelo pomemben sklep o tem, kako informirati državnike in javnost evropskih držav in drugih o resničnem položaju Slovencev v Ita-

liji in njihovih bistvenih zahtevah.

V nadaljevanju se je pokrajinski svet SSK ustanovil šest strokovnih komisij, ki naj se aktivirajo predvsem v luči predvidenih volitev za pokrajinski svet in skoraj gotovo tudi tržaški občinski svet. Te komisije so: komisija za organizacijske probleme, komisija za kulturo, šport in šolstvo, komisija za stike s sekcijami in krajevnimi upravami, komisija za tisk in propagando, komisija za gospodarstvo in prostorsko problematiko ter komisija za socialne probleme.

Novo društvo v Nemčiji

Dne 12. januarja 1992 so v Stuttgartu ustanovili »Kulturno društvo Slovenija Stuttgart«. Za predsednika je bil izvoljen gospod Cepl Karl, za njegovega zastopnika pa gospod Strojman Anton, stanujoč v Schwierdingenu. Na mesto tajnika so navzoči izvolili gospoda dr. Branka Tanška iz Stuttgarta.

Ustanovitev novega društva med Slovenci na Württemberskem sta narokovala razvoj v domovini in mednarodno priznanje Slovenije. Med cilji društva je namreč rečeno, da bo društvo skrbelo za »varstvo duhovnih, kulturnih, narodnih in političnih interesov članov na krščansko-humanističnih temeljih. Prizadevalo se bo za odstranitev duhovne škode, ki jo je Sloveniji prizadela komunistična diktatura, in se trudilo za spravo med ljudmi.« Že ta dva poudarka utemeljmeta upravičenost tega novega društva.

Slovenija...

(nadaljevanje s 1. str.)

Slovenije ni bil podpisan, le obiskal Slovenijo. Pomembna sta dva njegova poudarka: Sloveniji je ponudil pomoč, menda celo vojaško, če bi bilo to potrebno (kar se verjetno nanaša na možne kršitve slovenskega zračnega prostora s strani Armade), hkrati pa je tudi zelo pomirjevalno vplival na tisti del italijanske manjšine, ki je proti reciprociteti ter jo opozoril, tako »Slovenec«, naj bo zvesta svojemu narodu, toda tudi institucijam države, kjer živi.

V soboto pa se je v Ljubljani mudil avstrijski zunanji minister Alois Mock, eden tistih tujih politikov, ki ima za priznanje Slovenije gotovo največje zasluge. Sicer pa je vprašanje zaslug postalo eminentno notranjepolitično vprašanje v Sloveniji. Medtem ko Peterle opozarja na Mocka in druge krščanske demokrate po Evropi, ki so nam odpirali vrata in nas tudi prvi priznali (vštevši z intenzivno dejavnostjo Vatikana), Rupel in Kučan predvsem poudarjata zasluge De Michelisa in njegov kompromisni predlog izpred meseca dni, naj se skupno priznanje odloži na 15. januar. Pri tem se je Rupel očitno hudo nediplomatsko spozabil, ko je na tiskovni konferenci dejal, da

»želijo države navezovati stike celo ne previsoki (podčrtal L.M.) ravni, recimo Vatikan...« V sobotni prilogi pa je enako nediplomatsko slovenski javnosti citiral De Michelisove vulgarne besede v zvezi z vojno v Sloveniji. Toda stvari so se še dodatno zapletle, ko je Rupel z mesta predstavnika Slovenije na Dunaju odstranil Karla Smolleja, ki je seveda pretendiral za mesto veleposlanika (tja bo sedaj šla Katja Boh, bivša ministrica za zdravstvo), češ da je avstrijski državljani. Ni skrivnost, da je Smolle užival Peterletovo podporo, podobno kot Millionig, ki je moral v Washingtonu zapustiti svoje predstavniško mesto.

Med zunanjepolitičnimi novicami velja omeniti še, da je Kučan (ponovno) povabil papeža, da obišče Slovenijo in se mu zahvali za pomoč Vatikana na poti priznanja. To sredo pa naj bi na obisk v Ljubljano pripotoval tudi francoski zunanji minister Roland Dumas.

Če gre na oblastvenih mestih težko s podiranjem monopolov iz prejšnjega sistema, pa se lažje snemjo hišne tablice. Glavna ljubljanska ulica, Titova cesta, je sedaj postala Dunajska, tako kot je nekoč že bila.

Leon Marc

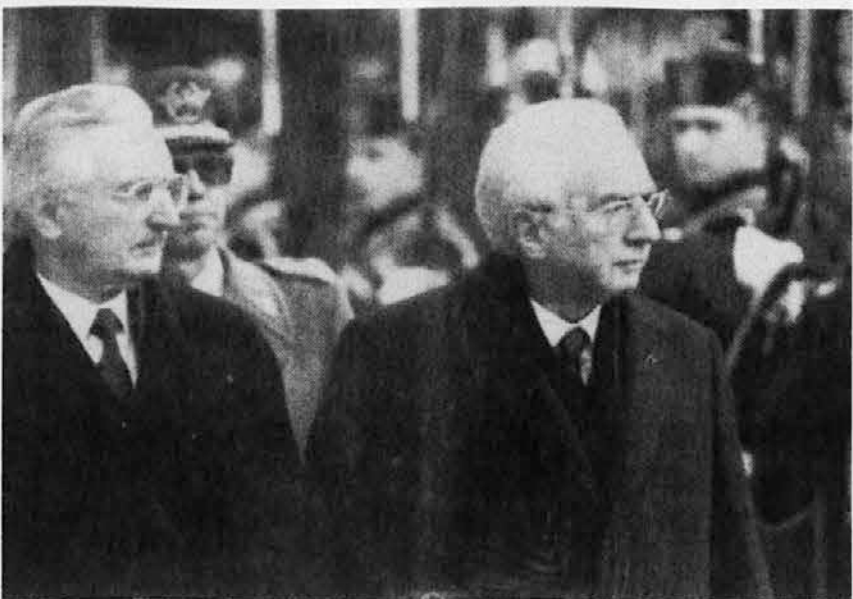
vselej usmerjali misel in dejanje pri- stašev naše politične stranke, zaradi česar se tega velikega dogodka posebno veselimo.

V skladu s sklepom pokrajinskega sveta Slovenske skupnosti čutim prijetno dolžnost, da se Vam osebno posebej zahvalim za pozornost, ki ste jo v teh nelahkih ključnih trenutkih izkazali do naše narodnostne skupnosti v Italiji. Pristanek na neenakopravno ravnanje z našo manjšino bi predstavljalo nepopravljivo škodo za nas in za slovenstvo naploh. Pravilno je, da so oblasti Republike Slovenije pravočasno seznanile Slovence v Italiji z vsebino mednarodnih dogovorjanj, ki so nas neposredno zadevala, kakor tudi, da so primerno upoštevale naše mnenje. Pričakujemo, da bo tako tudi v bodoče. Slovenija je s takšno častno držo mogoče tvegala kako trenutno nevšečnost, a si je že ob svojem mednarodnem rojstvu pridobila velik ugled.

Martin Breclj

Francesco Cossiga obiskal tudi oba škofa

Predsednik Francesco Cossiga se je ob svojem obisku v Zagrebu in Ljubljani srečal tudi z obema škofoma; s kardinalom Kuharičem se je srečal v zagrebški katedrali, z nadškofom Alojzijem Šuštarjem pa ob koncu svojih razgovorov z ministri v Ljubljani. To je bilo zelo pošteno od njega, saj je tudi katoliška Cerkev z Vatikanom vred veliko doprinesla za zmago demokracije v obeh teh republikah ter za mednarodno priznanje obeh republik.

Predsednika Cossiga in Tudjman v Zagrebu

Mednarodno priznanje Slovenije in Slovenci v Italiji

Letošnji tržaški januar je neobičajna megla zaznamovala z nekakšno sivino in otožnim razpoloženjem. A kljub temu je bilo 15. januarja v marsikateri slovenski hiši veselo in slavnostno razpoloženje. Zgodilo se je to, čemur je - kar priznajmo - še pred slabim letom malokdo verjel: samostojnost in suverenost, ki jo je slovenska država proglasila 26. junija lani, je bila tudi mednarodno potrjena.

Priznanje slovenske državnosti je seveda pomembno tudi za nas Slovence »za mejo«. Pri tem ne gre za razmerje moči in števil. Maloštevilnemu narodu, kakršen je naš, tudi v bodoče pot ne bo posejana z rožicami. Tako v Sloveniji kot zunaj njenih meja. Toda obstoj moderne, demokratične, samostojne države more biti zamejskemu Slovincu trdnější identifikacijski dejavnik kot pa neka le na papirju »avtonomna« republika v neki megleni federaciji, pri kateri že na konzulatu nisi vedel, ali te bo funkcionar sploh znal ogovoriti v tvojem maternem jeziku, da ne govorimo o veljavi slovenščine na carinah, pošti, železnici v nekdanji SRS.

Gre torej za dostojanstvo. Pri tem je pomembno, da so sedaj slovensko-italijanski odnosi postavljeni na meddržavno raven. To seveda ne pomeni, da bodo že zaradi tega vsi naši problemi rešeni. Pomeni le, da bomo imeli odslej oporo v državi, ki bo - v to smo prepričani - dosledneje kot bivša Jugoslavija zagovarjala naše interese in pravice.

Naše veselje pa ob tem zgodovinskem dogodku grenita dve spoznanji. Prvo je to, da v naklonjenosti do samostojne Slovenije naša narodna skupnost v Italiji ni povsem enodušna. Navezanost na preteklost tako včasih zastira jasn pogled v sedanjost in prihodnost. Toda v tem oziru se bojo razmere s časom gotovo spremenile. Drugo spoznanje zadeva odnos italijanske države do ustrezne zakonske zaščite naše manjšine. Ponovno ugotavljamo, da je rimska vlada ob priliki nadavnih po-

gajanj s Slovenijo o ureditvi manjšinskega vprašanja zamudila še eno priložnost, da bi dokončno uredila položaj slovenske manjšine, kakor ji to narekuje ustava.

In prav v zvezi s tem zadnjim zapletom je sodelovanje med manjšino in matico že prestalo ognjeni krst. Kljub začetni negotovosti so bili argumenti slovenske manjšine primeri- no upoštevani in slovenska vlada je pokazala pripravljenost, da za svojo manjšino nekaj žrtvuje. To pripravljenost in vladno ter svojo lastno zavzetost za pravično ureditev položaja slovenske manjšine v Italiji je med svojim nedavnim obiskom v Trstu ponovno potrdil predsednik slovenske vlade Lojze Peterle. Ta njegova občutljivost je prav gotovo prispevala k temu, da nedavna meddržavna pogajanja Slovencev v Italiji niso postavila v podrejen položaj. In za to se mu zahvaljujemo.

Ob zadoščenju, ki ga doživljamo ob mednarodnem priznanju slovenske države, moramo biti hvaležni najprej vsem tistim, ki so za ta plemeniti cilj karkoli žrtvovali - nekateri tudi življenje. Hvaležnost gre dalje slovenskemu političnemu vodstvu, ki se je daljnovidno in v pravem trenutku odločilo za edino pravilno pot. Ta odločitev je bila kronana z uspehom.

Sedaj pa se dogaja nekaj čudnega in nerazumljivega. Ob tem zgodovinsko pomembnem dogajanju večina slovenskih medijev uprizarja neko nerazumljivo in sramotno gonjo proti slovenski vladi, posebno pa proti njenemu predsedniku ter pri tem demagoško izkorišča hudo gospodarsko stisko, v kateri se je po sili razmer znašla mlada država. Ta gonja mladi slovenski demokraciji ni v čast. Po eni strani naj bi bila osamosvojitve Slovenije največji dogodek v zgodovini slovenskega naroda, po drugi pa naj bi bila vlada, ki je to izpeljala, najbolj nesposobna, kar si jih moremo predstavljati.

Mislim, da smo Slovenci dovolj zreli, da ne bomo nasedali podobnim nesmislim. **Tomaž Simčič**

Čestitke Sloveniji

V trenutku, ko je tudi Republika Italija priznala samostojno in neodvisno Republiko Slovenijo in vse večje število članic mednarodne skupnosti uradno jemlje na znanje, da je slovenski narod uresničil svoj stoletni sen in si ustvaril samostojno državo, da bi enakopravno stopal v Evropo prihodnosti, se iskreno veselimo z vsemi Slovenci doma in po svetu ter z vsemi državljani Republike Slovenije. Ponosni smo nad tem zgodovinskim dosežkom in Vam osebno ter preko Vas vsem, ki so za to delali, čestitamo in voščimo nadaljnjih uspehov.

Slovenci v Italiji imamo zdaj večjo oporo v moderni in priznani državi matičnega naroda. Računamo na Vašo nadaljnjo podporo našim prizadevanjem za enakopravnost, razvoj in sožitje. Kot je slovenska oblast te dni pokazala odločnost in pokočnost, ko je šlo za naše pravice v meddržavnih odnosih, tako naj še naprej budno upošteva svoje moralne, a tudi ustavne in meddržavne obveznosti do lastnih manjšin. Za vso izkazano skrb se Vam toplo zahvaljujemo.

Prejmite prav lep pozdrav v imenu Slovenske skupnosti in tudi v mojem imenu.

Ivo Jevnikar

Veselje v Sloveniku v Rimu

Pri nas v Sloveniku smo zgodovinsko vest iz Vatikana, da je prvi priznal Slovenijo in Hrvaško, navdušeno pozdravili in to toliko bolj, ker smo v teh dneh številnejši. Tukaj so namreč zbrani duhovniki iz vseh naših škofij, kar lepa skupina po številu, ki na svojih srečanjih, obiskih in predavanjih utrjuje svoje teološko in pastoralno vedenje in v Rimu, z vsekoliško razsežnostjo, stopajo v dialog z utripi vse Cerkve.

Pozdravljena slovenska država in občudovanje Svetemu Sedežu za suveren pogum in odkrito naklonjenost »majhnim in neznanim«, za evangeljski pogum, lahko mirno zapišemo!

Stanislav Matičič

Pojasnilo ZS videmske pokrajine

Zvezo Slovencev videmske pokrajine, ki predstavlja zelo široko zastopstvo Slovencev iz Furlanije, so nekateri posamezniki in organizacije kritizirali, še preden so sploh znali o namenih in vsebinah te organizacije.

Za ilustracijo, kot smo to podrobno povedali na predstavitveni tiskovni konferenci in kot je bilo zapisano tudi v nekaterih sredstvih obveščanja, povejmo, da Zveza predstavlja 33 od 35 obstoječih društev in organizacij v Benečiji, Terski dolini in Kanalski dolini. Njena sestava je povsem raznolika, saj nismo nikomur zaprli vrat in nismo od nikogar zahtevali določene nazorske ali kakke druge opredelitve. Naš edini cilj je bil: SKRB ZA SLOVENSTVO NA VIDEMSKEM.

Našo legitimnost pa smo dobili na demokratičnih volitvah, na katerih je sodelovala velika večina članov zgoraj omenjenih društev in zavednih Slovencev, ki so se opredelili za obogatitev dela in življenja med slovenskimi ljudmi.

Pokrajinski svet Zveze, ki je izšel iz volitev, smo obogatili s prisotnostjo slovenskih županov in duhovnikov z našega področja. Tako široko zastavljeno telo hoče v prvi vrsti biti enakovreden sogovornik s komerkoli, ko se razpravlja in odloča o življenju in usodi Slovencev v Furlaniji.

Hočemo v bistvu postati stvaren subjekt na Videmskem, kakor tudi v odnosu do italijanske sredine, samega zamejstva in matične domovine.

Avtonomija posameznih članov Zveze seže tako daleč, da vsakdo je ali lahko postane član osrednjih slovenskih organizacij ali drugih organizmov, ki se bodo predstavili v naši zamejski stvarnosti.

Ob tem velja povedati, da nismo strankarsko opredeljeni, čeravno člani Zveze lahko svobodno izbirajo med strankami in gibanji.

SLOVENSTVO torej, to je naše edino vodilo, to je tisti povezovalni element, ki je botroval nastanku naše Zveze.

Kot združevalni element vseh interesov in hotenj Slovencev v Furlaniji smo pripravljeni sodelovati z vsemi, predvsem s krovnimi organizacijama.

Pripravljeni smo na vsakovrstno soočanje in dogovarjanje, to v upanju, da so tudi naši sogovorniki pripravljeni na dialog, ki se ne more odvijati le preko tiskovnih sporočil, katere ustvarjajo nezadovoljstva in slabo mišljenje.

Zveza Slovencev videmske pokrajine

★

Mladine najlepša lepota je ta: nedolžnost, ponižnost, pa zlahtnost srca.

A.M. Slomšek

Tržaška mladina za Novo leto v Bohinju skupaj s predsednikom L. Peterletom

Obisk v Osijeku

sreči nismo doživeli nobenega streljanja in dospeli po enajstih urah potovanja.

V OSIJEKU

Osijek je glavno mesto Slavonije; pred vojno je imelo približno sto tisoč prebivalcev, veliko tovarn, važno univerzo in je bilo predvsem važno središče za kmečko proizvodnjo. Zlasti v Baranji, to je v pokrajini od mesta do bližnje madžarske meje, je živelo veliko Madžarov, pa tudi skupine Čehov, Rusinov in seveda močna srbska manjšina. Dvajset kilometrov naprej na meji s Srbijo je bilo mesto Vukovar. Vsega tega danes ni več. Mesto Vukovar je v srbskih rokah in skoraj popolnoma porušeno; Osijek pa je postal vojaško mesto, ker so otroke, ženske in starejše ljudi začasno preselili na slovensko obalo.

V Osijeku so se v dneh, ko smo bili na obisku, začeli boječe kazati znaki življenja; poleg vojakov, ki so se oboroženi do ušes vozili ali sprehajali po mestu, so se prikazali tudi civilisti. Nekateri so začeli popravljati hiše, nekatere napol porušene trgovine so bile spet odprte, mestni upravitelji so mrzlično hiteli in skušali urediti vsaj nekoliko normalno živ-

ljenje. Bolnica je hudo poškodovana, mostovi so podrti, gledališče je uničeno, šole so požgane. Na drugi strani reke Drave pa je še vedno slišati streljanje.

Mi, ki prihajamo iz mirne in luksuza polne Gorice, smo šokirani: mesto ni razsvetljeno, povsod se kaže razdejanie; vendar prebivalci niso obupani. Nasprotno, želijo mesto spet popraviti in mu dati še lepši videz kot prej. Vsi pričakujejo, da bo naslednji dan Hrvaška priznana. Vsi strašno sovražijo Srbe.

To sovraštvo se nam zdi pogubno za bodoči razvoj tega mesta, ker bo srbska manjšina še naprej živela v teh krajih. Kdo pa ve, kje bodo hrvaške meje v bodočnosti? Skrbi nas tudi neverjetna militarizacija. Zidovi so prepolni vabil za mobilizacijo; vidimo vseh vrst vojakov; tudi temnopolte mladeniče, ki so prišli od kdo ve kod. Vojaki so oboroženi kot »Rambo«, zgledajo oholi, v javnih lokalih se obnašajo kot gospodarji. Kdo bo znal te mladeniče razorožiti in jih spraviti k mirnemu sožitju z drugimi komponentami v mestu?

Člani goriške delegacije smo imeli v dveh dneh vrsto srečanj z mestnimi upravitelji; obiskali smo najbolj

poškodovane predele: bolnico, šole, gledališče. Župan mesta Osijek Zlatko Kramari je rad sprejel ponudbo, da bi mesto Gorica pomagalo pri rekonstrukciji ene od porušenih šol in da bi se obe mesti pobratili. V tem smislu je bil obisk uspešen.

VTISI V BOLNICI

Med obiskom v bolnici sem bil še zlasti pretresen. Velika struktura z novimi in starimi zgradbami, klinični center s 1200 posteljami je kazal znake velikih poškodb. V kletnih prostorih so za silo uredili sobe za kirurgijo z 200 posteljami; tu so že šest mesecev stalno na delu kirurške ekipe. V Osijeku je bilo že 650 mrtvih in več kot tri tisoč ranjenih. Mimo vseh težav v zvezi s kirurškimi bolniki in herojstvom zdravnikov, ki so vse to zmogli, pomislim na vse paciente s kroničnimi boleznimi, katerim so enostavno rekli, naj se zatečejo v druga hrvaška mesta. Kje so zdaj vsi ti bolniki in kakšna je njihova oskrba? Na dvorišču bolnice čepi mačka: brez enega ušesa je in tako ima zlomljeno; vojna res nikomur ne prizanese.

Občudujem tudi mestne upravitelje, ki so pustili pri strani strankarske razprtije in složno pomagajo prebivalstvu; prav tako se je za nekaj dni

dogajalo med vojno v Sloveniji, potem pa so spet prišle na dan predvsem razlike med strankami in skrb za volilne izide; kot pri nas v Italiji, kjer pride prej vse to, potem pa šele blagor ljudstva ter razvoj dežele.

Okrog dvanajste ure smo se 15.1. odpravili proti domu; želeli smo se ustaviti v Zagrebu, da bi doživeli praznovanje prebivalstva ob mednarodnem priznanju. Po radiu smo sledili izjavam držav, ki so priznale Slovenijo in Hrvaško. Veselje je bilo očitno že po manjših krajih, skozi katere smo se vozili; pokazalo pa se je zlasti v Zagrebu, kjer smo sledili zaključku maše v katedrali. Cerkve je bila polna in ogromno je bilo ljudi tudi na trgu pred cerkvijo. Po maši je zadonela iz množice »Ljepa naša domovina«, hrvaška himna. Za mene pa tudi za italijanske prijatelje je bil tak izraz ljubezni do domovine zelo prijeten in nas je še bolj približal narodu, ki je za samostojnost in svobodo res veliko pretrpel.

Povratak v Gorico je za vse člane delegacije pomenil zadovoljstvo, ker se je vse lepo izteklo, pa tudi obvezo, da izvedemo, kar smo v Osijeku obljubili. Zato že zdaj vabim bralce, da pomagajo pri iniciativi, ki jo bomo sprožili za Osijek, po navodilih, ki jih bomo še objavili.

Bernard Špacapan

Slovenka, mati predsedniškega kandidata v ZDA

Poročali smo že, da je Tom Harkin, senator ter eden kandidatov demokratske stranke za predsednika v ZDA, sin slovenske matere in irskega rudarja. Harkin ima 52 let ter je poročen in ima dve hčerki, 15-letno Amy ter 9-letno Jenny.

Senatorjeva mati Francka se je rodila na Suhi pri Škofji Loki Jakobu Berčiču in materi Mariji. Iz matinih knjig župnišča v Škofji Loki je razvidno, da je bil oče Frančiške (Francke) Jakob Berčič, rojen 30. junija 1851, mati Marija, roj. Jugovec pa se je rodila 2. julija 1854 v Godešiču, dober streljaj od Suhe. Z možem, doma iz Hoste, sta imela šest otrok. Pozneje se je Franckin oče še enkrat oženil, drugič je izrekel usodni »da« Mateji Rajgelj iz Spodnjih Bitenj pri Kranju.

Otroci so z leti kar po vrsti odhajali čez »veliko lužo«. Francka, ki si je dopisovala z domačinom, izseljencem Valentinom Brelihom, se je leta 1921 odpravila za njim v ZDA ter kmalu postala njegova žena. V zakonu so se jima rodili trije otroci, po moževi smrti (1928) se je Francka

znova poročila - izbraneec njenega srca je bil Irec Patrik Harkin, ki se je v novem svetu preživel z dninarstvom in mizarstvom. Božji dar so jima bili trije sinovi, med njimi je bil tudi Thomas-Tom, sedanji ameriški predsedniški kandidat.

RAD SE SPOMINJA LJUBEČE MATERE

Čeprav je mamo izgubil, ko mu je bilo komaj deset let (Francka pa je umrla pri 54 letih), se senator Harkin še danes rad spominja svojega otroštva. Z največjim spoštovanjem predvsem nadvse dobre in ljubeče matere. Kljub hudemu pomanjkanju, ki je že mejilo na revščino, je namreč Francka zelo lepo skrbela za svoje otroke.

Po njeni prezgodnji smrti sta za Toma skrbeli polsestri iz prvega zakona, nato pa se je moral sam prebijati skozi življenje. Z veliko voljo, pridnostjo in odrekanjem je uresničil malodane vse zastavljene cilje. Sedaj je na pragu svojega največjega osebnega uspeha.

Ivan Virnik

Zdrahe med strankami v Sloveniji

Maslo na glavo je ministru Bavčarju dodala zadeva z dragimi avtomobili tipa BMW, ki si jih je privoščilo zlasti notranje in Ruplovo zunanje ministrstvo in o čemer je Peterle napovedal preiskavo. Levičarsko-liberalni ofenzivi neresničnih informacij, podtikanj in obrekovanj se je nasprotna stran končno začela upirati in Bavčarja so v tisku znova opomnili, da so policijski arhivi javnosti še vedno nedostopni in da jih čuvajo še vedno ene in iste osebe, še vedno pa ni obelodanjena dokumentacija o procesu proti četverici, menda ker je v njej pojasnjena tudi tedanja vloga nekaterih danes najvišjih slovenskih politikov na levi.

Potihoma prihaja tudi do političnega kriminala. Tisk se je široko razpisal o zažigu molotovke pred vrati stanovanja Mileta Šetinca, poslanca Skoljčeve stranke, ni pa niti omenil

pretepa Ota Viličnika, znanega po njegovih prizadevanjih za spravo. Iz zanesljivih virov je bil s kislino konec decembra polit baron Lazarini, univerzitetni profesor iz Ljubljane, ki je za posledicami poškodb umrl.

V znamenju novih koalicij in volitev je odmevala tudi letošnja proslava ob obletnici dražgoške bitke, minulo nedeljo. Ob že vsakoletnih gostih, kot so Kučan, Ribičič in veljaki levičarskih strank, so letos s svojo udeležbo izstopali še Skoljč, posebej pa Rupel in Bavčar, medtem ko je bil slavnostni govornik dr. France Bučar.

Leon Marc

Novi predsednik dežele

Potem ko je Adriano Biasutti odstopil kot predsednik dežele Furlanija-Juljska krajina, je bil izvoljen za predsednika deželnega odbora videmski odvetnik Vinicio Turello, demokristjan.

Nadškof Bommarco na obisku v goriški bolnici

V nedeljo, 5. januarja, je goriški nadškof Anton Vitale Bommarco obiskal osebje in bolnike v goriški splošni bolnici. Sveto mašo je daroval ob 8.45 v atriju medicinskega oddelka skupaj s kaplanom goriške bolnice patrom Vittorinom, in tajnikom don Maurizioom ob prisotnosti velikega števila vernikov ter zdravniškega in bolniškega osebja.

V pridigi je g. nadškof pozval kristjane k pravilnemu praznovanju Božiča kot praznika, v katerem je Jezus prišel na svet, da bi bil enak ljudem,

z vsemi njihovimi težavami in slabostmi, bolnike pa je vzpodbujal k vdanemu prenašanju gorja, ki jim je naloženo.

Med mašo je ubrano pel mašani zbor Podgora pod vodstvom dr. Mirka Špacapana, na orgle je spremljala prof. Lojzka Bratuž.

Msgr. Bommarco je nato obiskal oddelke in bolnike v njih ter se na dolgo ustavil zlasti pri najbolj trpečih in neboljelih, ki so bili najbolj srečni škofove pozornosti.

Mešani pevski zbor Podgora po sv. maši v civilni bolnišnici skupaj z nadškofom Bommarcom

Hvalnica božji Materi pri Mohorjevi na kaseti

Hymnos Akathistos - Hvalnica božji Materi je naslov kasete, ki je izšla konec I. 1991 pri Mohorjevi družbi v Celovcu. Gre za besedilo bizantinske marijanske himne, ki je nastalo med 5. in 6. stoletjem. V slovenščino ga je prevedel Ivan Pojavnik, skladatelj Maks Strmčnik pa ga je na novo komponiral in ga svobodno postavil na osnovo starocerkvenih modusov. Strmčnikova izvirna predstavitev tega izjemno lepega besedila iz zakladnice vzhodnega krščanstva bo prav gotovo zbudila zanimanje in bo hvaležno sprejeta

tudi zunaj bogoslužnih prostorov. Izvajalci Hvalnice božji Materi so: bariton Marcos Bajuk, mezzosopran Jaša Drnovšek, vokalna skupna Ave, orgle Maks Strmčnik.

Za pravilno rabo imen

Spoštovani gospod urednik, v Katoliškem glasu z dne 2. januarja 1992 berem v poročilu o pogrebu g. Stanka Pontarja, da je bil pogreb v župniji Zdravščina, nekoliko dalje da je postal župnik v Zdravščini, še prej pa je bil poslan v pomoč g. Bernu v Gradiško. Na koncu pa še, da

so nad Zdravščino pod Sv. Mihaelom divljali najhujši boji. (Za nas je Sv. Mihael Vrh!)

Pisec članka stalno uporablja ime Zdravščina v ednini. V resnici pa vasi pravimo Zdravščine (mn. ž.). Prav tako Slovenci ne poznamo Gradiške, temveč Gradišče (n. sg.).

Tako potvarjanje slovenskih krajevnih imen po zaslugi površnih publicistov se ponavlja tudi v Katoliškem glasu. Ni dovolj, da so nam tuje oblasti potujčile vsa krajevna imena, pa tudi krstna imena in priimke. Sedaj jih hočemo iz italijanske oblike napačno sloveniti še sami, namesto da bi prisluhnili starejšim ljudem med nami, ki še imajo čut za pravilno obliko.

Še nekaj mi je na duši. Ime zaselka Majnice na drugi strani Soče. Velikokrat pišemo tudi Slovenci po gornjem principu Majnica (edn. ž.), v resnici je zaselku ime Majnice (mn. ž.). Starejši ljudje iz sosednih vasi to še vedo.

Tudi kar zadeva slovensko vas Gabrje ob Vipavi, bi rad nekaj pripomnil. To je danes ime ženskega spola v množini. Kako je nastalo, da so ta in podobne vasi prešle iz edninskega samostalnika srednjega spola v množinski ženskega spola (Gabrje, Potovlje, Ušje - Jelševje, Mačkovoje ipd.), me tu ne zanima. Hočem pa reči, da pišemo Gabrje po izpadlem polglasnim e pred r, kar je pravilno. Toda v množinskem rodilniku se mora ta polglasni e spet pojaviti, zato Gaberij in ne Gabrij!

In še dulce in fundo. V Katoliškem glasu z dne 9. jan. 1992 berem med obvestili vabilo na somaševanje ob 30. dnevu smrti g. Pontarja. Glasi se takole:

Poggio Terza Armata - Zdravščina V ponedeljek 13. tega meseca ob 19. uri bo v župnijski cerkvi v Zdravščini itd. Pomnimo, da so obstajale Zdravščine skoraj tisoč let pred Poggio Terza Armata, zato imej vsaj v slovenskem časopisu prvo mesto.

Toliko v skrbi za pravilnost naše imenoslovja in tudi narodne zavesti, saj eno živi iz drugega.

Drago Butkovič

26. januar, nedelja katoliškega tiska

Od 30. decembra do 4. januarja je bila Budimpešta mesto mladih, ki so romali za medsebojno zaupanje. Tukaj se je namreč zbralo okoli 80.000 mladih vernikov iz cele Evrope in tudi drugih krajev za spravo in mir med ljudmi in narodi. Samo Poljakov je bilo skoraj 30.000, velika je bila tudi prisotnost Italijanov, a najbolj so še enkrat prišli do izraza mladi iz vzhodnih držav kakor na primer Georgijci, ki so z avtobusi romali dolgih šest dni, pa Bolgari, Romuni, Albanci in še drugi, da ne omenjam vseh, ker bi bilo naštevaje res dolgo. Slovencev nas je bilo 1.600, zbranih iz cele Slovenije. Tudi Hrvatov je bilo kar precej, če upoštevamo težke razmere pri njih doma.

Tako se ti je lahko pripetilo, da si v natrpanem metropoli srečal Hrvata s hrvaško zastavo na ramenih ali Slovenko, ki je hodila s plapolavo slovensko zastavo v rokah po mestnem razstavišču Hungexpo (tam smo se zbirali in srečevali za skupne molitve, razglabljanja in obroke hrane).

Mesto nas je sprejelo odeto v snežno odejo in ledeno skorjo. Prijaznost in naklonjenost tamkajšnjih ljudi pa je kmalu stalila led. Tudi vreme nam je bilo naklonjeno, da so nas sončni žarki greli, čeprav je bilo pošteno mraz.

Budimpešta tokrat prestolnica mladine

Krajevna verska skupnost se je dalj časa pripravljala na sprejem romarjev po župnijah, družinah in šolah ali drugih javnih ustanovah. S težkim nahrbtnikom na ramenih smo se podali v dodeljene prostore. Precej skupin je prenočevalo izven mesta oziroma v predmestju, med temi smo bili tudi mi. Ob prihodu so nas razdelili po skupinah: delovna sku-

pina, skupina tišine in animatorska skupina. Sama sem bila v animatorski skupini. Spali pa smo v spalnih vrečah v neki šoli, precej oddaljeni v predmestju. Zjutraj smo se zbrali v župnijski cerkvi in tam molili in peli. Zbirali smo se: Madžari, Poljaki, Italijani, Francozi in jaz s sestro, zamejski Slovenki. Po tem smo se v bližnji šoli porazdelili po drugih sku-

Mestna trdnjava v Budimpešti s kipom kralja sv. Štefana

pinah, kjer smo vsak dan prebrali stran taizejskega pisma, ki govori o svetovnem miru, ki se prične v naših srcih, v naših družinah, prijateljskih skupinah, kjer se učimo drug od drugega. Vsak izmed nas je nato izrazil svoje mnenje, poglede, predloge in zakaj ne, tudi težave, s katerimi se mlad vernik srečuje v vsakdanjem življenju in v odnosu do Boga. Namen srečanja je zblížiti vernike iz vzhodnih in zahodnih držav in izmenjati izkušnje na verskem področju in ob povratku domov v lastne župnije posredovati ter po lastnih močeh pomagati pri gradnji miru in sprave med ljudmi. Za opoldansko skupno molitev smo se zbirali na mestnem razstavišču. Popoldne nam je vsak dan drug taizejski brat podal življenjsko izkušnjo in v novih skupinah smo skupno podoživljali Kristusov nauk in iskali vedno večjo odprtost k sprejetju Njegove ljubezni, ki je vir svobode za vse ljudi. Zvečer smo se zbirali k molitvi v obširni dvorani, kjer je bila izpostavljena podoba Kristusa na križu in pred to so bile postavljene lučke v obliki križa. Pater Roger se je vsak večer spomnil v molitvi narodov, ki lahko šele v zadnjem času javno izpovedujejo in živijo svojo vero in se udeležujejo takih srečanj. Molitev za mir je bila

v prvi vrsti namenjena Slovincem, Hrvatom in Srbom. Razlegal se je glas naših grl, ki so pela v različnih jezikih. Spevi so bili kratki in preprosti, a ravno zato toliko bolj doživeti. Ko smo odhajali od skupne molitve, so me Italijani spraševali: »Cosa significa - Gospodi pomiluj?« in še druge stvari v raznih slovanskih jezikih. Rade volje sem jim pojasnjevala, saj nas je preveval pravi odnos bratstva.

Doživetij na tem romanju je bilo veliko, ker je bilo vse tako poskrbljeno, da je človek imel nešteto priložnosti, da se je docela odprl Bogu in v polnosti podoživel to duhovno obnovo. Eden takih trenutkov je bil zame večer na Silvestrovo, ko smo se zbrali v župnijski cerkvi, ki nam je bila dodeljena, in od 23. dalje smo v skupnem petju taizejskih pesmi, molitvah in prošnjah dočakali novo leto in s sv. mašo v madžarščini voščili mir in spravo. Ni bil važen jezik: madžarščina, latinščina, poljščina, francoščina, italijanščina, slovenščina: važna je bila govorica srca.

Srečanje smo sklenili z dobrimi nameni, da bodo ta doživetja v neki meri spremenila naša življenja.

m.m.p.

Zgodovina Cerkve na Slovenskem

Celjska Mohorjeva družba je izdala dragoceno knjigo: Zgodovina Cerkve na Slovenskem. Pri sestavi Cerkve je sodelovalo 20 strokovnjakov. Vsak izmed njih je obdelal določeno področje. Nekaj naslovov: Krščanstvo v antiki (Rajko Bratož), Pokristjanjevanje Slovencev (Bogo Grafenauer), Cerkev na Slovenskem v srednjem veku (Jože Mlinarič), Kriza cerkvenega življenja in reformacija na Slovenskem (Anton Ožinger), Protireformacija in katoliška prenova (Metod Benedik). In še iz novejših dob: Cerkev v Sloveniji po drugi svetovni vojni (Viljem Panterl), Slovenci v misijonih (Zmago Žmitek), itd.

Knjigo je pripravil Inštitut za zgodovino Cerkve pri Teološki fakulteti v Ljubljani. V uvodu je rečeno, da

je delo precej dolgo dozorevalo. Knjiga ima 500 strani velikega formata.

Novo omejevanje pravic Slovencev

Tržaško pokrajinsko tajništvo Slovenske skupnosti je z osuplostjo sprejelo vest, da je tržaški občinski odbor 17. januarja na predlog socialistične odbornice Arielle Pittoni odobril novo razmejitev krajevnih okrožij v tržaški občini. Gre namreč za razmejitev na pet okrožij, ki doslej ni bila nikoli v razpravi in s katero niso bili predhodno seznanjeni niti posamezni rajonski sveti.

Pokrajinsko tajništvo SSK poleg tega ostro obsoja namero, ki jo je javno izrazila že omenjena odbornica, da bi novo razmejitev krajevnih okrožij sprejeli v funkciji omejevanja področja javne rabe slovenščine.

Potovanje s Katoliškim glasom v letu 1992

Tradicionalno potovanje s Katoliškim glasom bo letos od 23. do 31. julija (devet dni), in sicer na Škotsko (Anglija). Odhod iz Gorice v četrtek, 23. julija, na letališče v Trevisu, od tam z letalom na Gatwick in nato v Oxford.

Naslednji dan se začne pot proti Škotski in po njenih krajih: Chester, Glasgow, Inverness, Edinburg, kjer bo celodnevni postanek. Iz Edinburga bo peljala pot v Newcastle, York, nato v Cambridge in London. Celodnevni ogled Londona in zadnji dan, 31. julija, odlet iz Londona do Benetk in z avtopulmanom v Gorico, kjer se potovanje konča.

Na potovanju bo ves čas po Angliji in Škotski popotnike spremljal vodič z znanjem italijanščine, za duhovnega vodjo bo dr. Joško Markuža. Cena za ves čas potovanja je 1.850.000. Ob vpisu se plača 300.000 lir, ostalo 20 dni pred odhodom. Vpisovanje se nepreklicno zaključuje 30. aprila. Kdor želi imeti lastno sobo, doplača 38.000 na noč.

Vpisovanje na upravi Katoliškega glasa in pri dr. J. Markuži (Mavhinje).

Novoizvoljeni odbor SSS

Novoizvoljeni odbor Sindikata slovenske šole - Tajništvo Gorica je zasedal na svoji prvi seji v letošnjem letu, čeprav so si novoizvoljeni odborniki na 22. rednem občnem zboru že porazdelili funkcije na predhodni seji in sicer: predsednik prof. L. Devetak, podpredsednik uč. S. Klanjšček, tajnik prof. M. Voncina, blagajnik J. Pahor, zapisnikar prof. I. Sirk. V izvršnem odboru so poleg njih rav. M. Šturm, didaktični rav. M. Brajnik in N. Pavlin ter prof. L. Semolič. V razsodniškem in nadzornem odboru so: prof. D. Bregant, N. Marinčič, S. Tomsič, D. Frandolič, J. Prinčič, M. Bric. Prof. I. Petejan, E. Pavletič, N. Budal pa so člani odbora. Sicer so vse te funkcije razen predsedniške, tajniške in blagajniške bolj formalnega značaja, saj odbor zaseda in odloča polnoštevilno z vsemi omenjenimi. Novi odbor potrjuje sklep prejšnjega, da bodo delo odbora spremljali polnopravni svetovalci.

Odbor je vzel v pretres problem osnovne šole v Jamljah. Sindikat zagovarja svoje že večkrat poudarjeno stališče, da je vsaka šola na vasi nadomestljiv kulturni center in izguba ali zaprtje katerekoli šole hromi našo skupnost. V tem smislu poziva odgovorne oblasti, da zadevo čimprej rešijo.

Dne 31. jan. zapade rok za predvise v prve razrede šol vseh stopenj. Tudi letos sindikat poskrbi, da z javnim dvojezičnim besedilom vabi starše za vpis svojih otrok v slovensko šolo.

Razpravljalo se je tudi o predvpih državljanz Slovenije v naše zamejske in italijanske šole. Točne podatke je nudil svetovalec iz Nove

Gorice prof. D. Štekar, ki bo spremljal delo tudi sedanjega odbora.

O tečaju italijanščine za dijake, ki prihajajo iz Slovenije, je poročal prof. M. Voncina. Tečaj, ki ga je organizirala občina na pobudo SSS je sicer redno stekel, a dijaki, katerim je namenjen, ga ne obiskujejo polnoštevilno. Vpis v tečaj je še odprt, tudi za tiste dijake iz Slovenije, ki se nameravajo v prihodnjem šolskem letu vpisati v šole na Goriškem.

Glede napovedanega bojkota ocenjevalnih sej s strani nekaterih sindikatov za doseg obnove delovne pogodbe se bo sindikat še izrekel, potem ko si bo izmenjal podrobnejše informacije z drugimi sindikalnimi organizacijami.

SI

Pomoč prijateljem

Tudi nas, volčiče in volkuljice, je razžalostila huda in nesmiselna vojna na Hrvaškem, ki terja ogromno nedolžnih žrtev, veliko med samimi otroki, našimi sovrstniki; tako smo se odločili, da jim, kot je pač v naših močeh, pomagamo.

V ta namen smo na zadnjih srečanjih pred Božičem izdelali razna ročna dela: oblikovali smo svečke v obliki jajčk, jih krasili in risali voščilnice. Te izdelke smo v nedeljo pred praznikom rojstva našega Odrašenika prodajali po maši v Gorici, Sovodnjah, Doberdolu in na Vrhu in dobili kar 592.000 lir. Denar smo nesli k predstavnikom Karitasa v Novi Gorici, ki bo poskrbel za primerno razdelitev med potrebnimi. Za to, da je naša skromna akcija uspela, se zahvaljujemo vsem vam, ki ste tako radodarno prispevali! Bodite veseli, kot so veseli vaši volčiči, volkuljice in stari volki!

Slovesnost vzhodne liturgije bo ob koncu Tedna krščanske edinosti, to je v nedeljo, 26. januarja, ob 16. uri na Katinari. Sodeluje ekumenski zbor pod vodstvom dr. Zorka Hareja. Vabi Apostolstvo sv. Cirila in Metoda iz Trsta.

Tatvine v furlanskih župniščih

V videmski škofiji so se silno pomnožile tatvine in ropi po župniščih. La Vita Cattolica piše: »Ni dvoma, da je večina župnij (teh je 325) v zadnjih treh letih doživela obiske tatov ali neznancev, tudi nasilnih. V zadnjih sedmih mesecih je znanih kakih deset primerov, v enem so bili tudi mrtvi (župnik in kuharica). V šestih primerih so bili župniki tudi napadeni.«

Kaj iščejo tatovi? Denar in dragocenosti. V noči od 13. na 14. januar so obiskali župnika v Porpettu, odnesli so blaga za deset milijonov lir; blago je župnik zbiral za pomoč hrvaškim beguncem.

Do sedaj pa policija in orožniki niso odkrili še nobenega krivca.

33. Celovski Zvon izšel

Z majhno zamudo je pravkar izšla 33. številka revije Celovski Zvon, ki ga izdaja Društvo prijateljev revije pri Mohorjevi založbi, Celovec-Ljubljana-Dunaj. Številka se kajpada ukvarja s trenutnim položajem, v katerem se nahaja slovenski narod, Ivan Sedej predstavlja rajno umetnico, rojakinjo iz Argentine, Baro Remec, Vinko Ošlak pa objavlja obširen pogovor z direktorjem Mohorjeve družbe v Celovcu, dr. Anotonom Korenom. Zvon je na voljo v vseh slovenskih knjigarnah.

Dunajski sinfoniki razprodani?

Skoraj razprodan je težko pričakovani koncert Dunajskih sinfonikov, ki bo 16. 1. v Cankarjevem domu v Ljubljani. Med sponzorji koncerta, katerega pokrovitelj je dunajski župan dr. Helmut Zilk, je poleg zavarovalnice Wiener Städtische, denarnega zavoda Länderbank, podjetja Petrol-Trade in koroških Posojilnic tudi Mohorjeva založba, Celovec-Ljubljana-Dunaj, ki praznuje svoj 140. rojstni dan.

Delegacija Sv. Sedeža v Vietnamu

Tudi v Vietnamu se za katoličane obetajo boljši časi. L'Osservatore Romano poroča, da je v nedeljo 12. januarja odpotovala v Vietnam delegacija Sv. Sedeža pod vodstvom msgr. Claudia Maria Cellija, podtajnik za odnose z državami. Delegacija se bo v Hanoju srečala z vladnimi predstavniki in se dogovarjala o katoliški Cerkvi v Vietnamu. Predviden je tudi dvodnevni obisk v mestu Hočiminh.

Hornböckova ulica v Celovcu

Kar je ob proslavi 140-letnice Mohorjeve družbe napovedal celovski župan Leopold Guggenberger, je pred nekaj dnevi bilo uresničeno. Ulico med Paulitschgasse in poslopjem Mohorjeve družbe (bivša Schüttgasse) so preimenovali po dolgoletnem ravnatelju Mohorjeve družbe dr. Janku Hornböcku v »Dr. Janko Hornböck-Gasse«.

TRST

Obisk pri škofu Bellomiju

Tržaški škof msgr. Bellomi je v ponedeljek, 13. jan., sprejel novo izvoljeno vodstvo Slovenske skupnosti, katero so predstavljali pokrajinski tajnik Breclj, podtajnik Močnik in predsednik Harej. Delegacija se je razgovorila o skupnih zadevah, ob spoštovanju različnosti področij političnega in pastoralnega dela.

Slovenski predstavniki so izrazili zadovoljstvo nad prizadevanji g. škofa za rast tržaškega prebivalstva ne samo na verskem, ampak tudi na civilnem področju, ter so se mu zahvalili za posebno pozornost, ki jo posveča slovenskim vernikom in sožitju na splošno.

Govora je med drugim bilo o skrajšanju papežev obisku v naši deželi, o novi možni razmejitvi tržaške in goriške škofije ter o drugih splošnih zadevah.

Msgr. Bellomi se je zahvalil za obisk in je izrazil željo, da bi se naša skupnost razvila v svoji celoti s pomočjo in z doprinosom vseh ljudi dobre volje.

Zahvala

Nenadna smrt brata in duhovnika Albina Germeka, župnika na Kontovelu, nas je vse globoko presenetila. Zato smo toliko bolj hvaležni vsem prijateljem in bivšim faranom, ki so prihтели, da z nami sočustvujejo in se poslovijo od svojega duhovnika, ki jim je bil vedno dober prijatelj. Zahvala zlasti g. škofu Bellomiju, ki je vodil pogrebne obrede, g. župniku s Proseka Rudiju Bogatcu, gospodoma Rafku Slejku in Žarku Škerlu za poslovljne besede, ter vsem ostalim duhovnim sobratom. Zahvala naj gre tudi zvestim ženam s Kontovela, ki so mu ves čas bivanja na Kontovelu stale ob strani, in naj se ga spominjajo v svojih molitvah!

Žalujoci bratje in sestra

Rojan

Letošnje božično praznovanje smo obogatili z božičnim koncertom na praznik Gospodovega razglasenja. Nastopila sta organist Dimitrij Rupel in sopranistka Tanja Kuštrin iz Nove Gorice. Organist nam je pričaral veliko bogastvo Bachovih skladb, Tanja Kuštrin pa je zapela vrsto božičnih pesmi. Njeno petje je bilo tako dovršeno, da nam je bilo žal, ko je izpolnila svoj program. Oba umetnika smo nagradili s toplim ploskanjem.

V ponedeljek, 20. januarja, je praznovala svoj življenjski jubilej - 85 let - gospa Marija Oberti. Žal, ga je slavila na bolniški postelji. Gospa Oberti je vsak dan obiskovala sveto mašo in veliko pomagala v cerkvi. Želimo je skorajšnje okrevanje!

Naša slovenska župnijska skupnost se krči, ker Gospod pogosto sega v naše vrste. Tik pred Božičem, 23. decembra, je odpoklical gospo Pino Udovič. Zadnji čas jo je težila starost, a do zadnjega ni nobeno nedeljo opustila sv. maše. Vedno jo je spremljala njena skrbna sestra Olga. Zadnji počitek je našla šele v ponedeljek, 30. decembra, na pokopališču v Barkovljah.

Ravno v času naše maše je v nedeljo, 12. januarja, v bolnišnici na Katinari za vedno zaspala gospa Marija Košuta! Vsi smo jo klicali za Albino. Njeni trije sinovi so poskrbeli, da je bilo zadnje slovo z mašo v do-

mači cerkvi. Pogrebno slovesnost je spremljalo petje domačega zbora, ker sin gospe Albine že leta in leta poje pri zboru. Gospa Košuta je bila v Rojanu zelo poznana in priljubljena, zato se je od nje poslovilo veliko ljudi.

Naj dobri Bog vsem, ki sta jih ti smrti prizadeli, podeli svojo božjo tolažbo!

Stanko Zorko

Nabrežina

Razno in pestro

Naj tudi naš časopis prinese vesti zadnjih mesecev, saj bi sicer zgledalo, da se ni nič važnega pripetilo v naši vasi.

December je čas trinajste plače in zato številnih obdarovanj. Krvodajalsko združenje je pripravilo miklavževanje z obdarovanjem in družabnostjo v župnijski dvorani. Naša mladina pa je pripravila poučno igrice z duhovitimi posegi hudička, ki pohujšuje, angel pa pravilno svetuje; oba pa skrbno zapisujeta dobra ali slaba dejanja.

Tik pred Božičem je združenje AGMEN pripravilo v dvorani I. Gruden razstavo-prodajo ročnih del v korist otroških rakastih obolenj.

Na četrto adventno nedeljo (ko je tudi božična spoved) je tudi letos nabrežinska godba priredila v telovadnici božični koncert. V petek, 27. dec., je vokalni kvartet »Capris« z Obale priredil v režiji društva I. Gruden v cerkvi božični koncert duhovnih pesmi, predvsem bižičnih: v slovenščini in angleščini. Tudi dekleta iz Šmarij pri Kopru so sodelovala pri dveh pesmih.

Po uspeli decembrski nabirki za begunce s Hrvaškega se zahvalimo vsem plemenitim darovalcem, zlasti oblačil in hrane.

Od 3. do 19. jan. je bila razstava pomenljivih jasic v župnijski dvorani. Izstopale so »Hrvaške« z vojno (tanki, topovi, pokvarjena štalica, mig, podrtije) in z dobrodelno pomočjo Karitasa.

Revščino so izrazile jaslice iz lesnih ostankov in stružja, delo srednje šole pri Sv. Jakobu.

Zanimive so bile tudi jaslice v korenini-štoru, ki je priplaval po morju (druž. 7. Gruden).

Svojevrsne so bile jaslice na velikem atlasu s pastirji z vseh celin (Daneu Robert). Šotorske jaslice so imele na eni strani zgodovinski Božič, na drugi pa »večni« božič svete Hostije v cerkvi, z zvončkom v zvoniku (druž. Šart). Umetniški prispevek razstavi so dajale skulpture Bogomile in Nade Doljak, Artura Blazona, ter slika sv. Družine, delo Klavdije Raza-Florjančič, ob kateri so se ponujali naši časopisi in revije, po katerih se širi Kristusov nauk (mesec tiska!). Neki mladenič je pripomnil: Ta svojevrsna razstava jasic je edina v naših krajih in bi bila zaslužila večjo pozornost v sredstvih obveščanja...

V zadnjem času so se poročili: Ivan Visentin in Barbara Boneta (na Repentantnu); Sergio Milani in Lucija Gheresellase (Etiopia) (v Šempolaju). Elena Gruden in Maurizio Riccobon (v Nabrežini).

Srebrno poroko sta obhajala 31. XII. Sabina (cerkvena pevka) in Armando Job. Vsem iskrene čestitke!

V zadnjem času so umrli: Rado Span, Doroteja Caharija, Cilka Gruden, Lojzka Zidarič in Mario Antonini. Vseh pogrebov je bilo v lanskem letu 26; krstov pa 13.

Božični koncert zbora iz Rupe-Peči pri sv. Ivanu v Trstu

V nedeljo, 19. januarja, smo imeli pri sv. Ivanu v Trstu v gosteh mešani pevski zbor Rupa-Peč, ki ga vodi Zdravko Klanjšček in spremlja Lojzka Bratuž.

Svetoivanski slovenski verniki imamo že nekaj let polnočno sveto mašo v stari cerkvi sv. Ivana in Pelagija. Svetišče je omenjeno v dokumentu iz leta 1338, vendar je po vsej verjetnosti še veliko starejše. Zgrajeno je v romanskem stilu. Do leta 1853 je služilo verskim potrebam prebivalcev sv. Ivana in je zato v nekem smislu »cerkev mati« tudi župnijski cerkvi. Zaradi tega nam vsem je pri srcu in se ob posebnih priložnostih radi zbiramo v njej.

Za letošnji Božič je Anastazija Koršič s prijatelji pripravila izvirne in umetniške jaslice. Želeli smo ponovno doživeti globino božičnega sporočila miru in smo zato povabili zbor iz Rupe-Peči. Številne poslušalce v stari cerkvi je najprej pozdravil Ivan Žerjal. Nato je mešani zbor na enournem koncertu z lepim, glasovno svežim in ubranim petjem navdušil zbrane poslušalce. Po koncertu se je pevstvu, gospe Lojzki Bratuž in pevcem zahvalil svetoivanski dušni pastir za čudovito glasbeno doživetje. Večer smo zaključili s prijateljskim srečanjem v našem Marijinem domu.

mn

Gospa Ministrica v Štandrežu

Tudi letos so člani dramskega odseka prosvetnega društva »Štandrež« ostali zvesti že nad četrt stoletja trajajoči lepi navadi, da se v mesecu januarju predstavijo z novo premiero, ki je skoraj vedno vedre vsebine.

Letošnjo sezono so odprli s komedijo Gospa Ministrica srbskega komediografa Branislava Nušiča. Avtor se v tej igri satirično in duhovito poigrava z ambicijami ministrove žene, ki takoj ob moževi izvolitvi na visok politični položaj prevzame praktično vse posle, še posebno tiste, ki so vezani na osebni in družinski ugled ter interes. Kot lahko beremo v gledališkem listu, se štandreška dramska skupina rada loteva Nušičevih besedil, saj je poleg Gospe Ministrice že odigrala Sumljivo osebo, Narodnega poslanca in Kaj bodo rekli ljudje. Uprizorila je tudi skoraj vse krajše Nušičeve tekste.

Predstava Gospe Ministrice je tekoča, prepričljiva in vseskozi prežeta z dokaj uravnovešenim čutom za različne situacije. Skratka prijetna uprizoritev, grajena zelo racionalno in dosledno. Številni gledalci, ki so napolnili župnijsko dvorano »Anton Gregorčič« v Štandrežu, so preživeli dve res prijetni uri.

Pohvala gre seveda režiserju Emilu Aberšku in celotnemu ansamblu, ki se je brez izjeme zelo potrudil, da smo lahko občudovali lepo gledališko uprizoritev. Nosilna vloga je seveda ministrica, ki jo je suvereno in doživeto odigrala Majda Paulin. Ob tako vehementni in povsod prisotni ministrici je seveda vloga ministra nujno manj odločujoča. To vlogo je odiral Viktor Selva. Nekatere igralce smo že vajeni gledati in tudi tokrat je bil njihov doprinos odločilen za uspešno igro. Marko Brajnik v vlogi zeta Čede, Jordan Mučič, ki je odigral dr. Ninkoviča, Marjan Breščak kot Rist in Božidar Tabaj v vlogi strica Vase. Pri tej predstavi pa smo na odru lahko občudovali tudi precej mlajših igralcev in nekaj tudi takih, ki so prvič nastopili. Anita Lutman je bila v vlogi hišne Anke zelo sproščena, istotako nagajivi sin Raka (Marko Tabaj). Pomembno vlogo je v družinskem krogu imela tudi hči Dara v interpretaciji Kristine Marušič. Med številne sorodnike spadata tudi Savka in Pera s posrečenimi liki Danijele Puia in Vladimirja Bastjančič. Na prizorišču se pojavi tudi policaj (Silvan Zavadlav) in bivša ministrica Nata (Ljudmila Šuligoj). Tudi Vanja Bastjančič, Serena Mučič in Samanta Zara, ki so prvič nastopile, so se lepo vključile v skupno igro. Tudi scena, ki jo je izdelal Lucijan Pavio, in glasba sta bili zelo posrečeno izbrani. In nazadnje je verjetno imela precej vloge tudi Marinka Leban, ki pri skupini že ve let samo šepeta.

Komedijo, ki se jo res spleča ogle dati, bodo ponovili v soboto, 25. januarja v Štandrežu in v nedeljo, 26. v Kotoliškem domu v Gorici.

Predstavitel knjige J. Kraglja

Simon iz Ruta

V Pilonovi galeriji v Ajdovščini v četrtek, 30. t.m., ob 17. uri.

KATOLIŠKI GLAS, PASTIRČEK IN GMD

vabijo na predstavo komedije

GOSPA MINISTRICA

v nedeljo, 26. januarja, v **Katoliškem domu** ob 16. uri.

Vsi pristrčno vabljeni ob nedelji katoliškega tiska.

Pevska skupina SOVODENJSKA DEKLETA - zborovodja Sonja Pelicon

Prebivalstvo v slovenskih občinah v letu 1991

Gibanje prebivalstva v letu 1991 v treh slovenskih občinah na Goriškem je bilo naslednje:

Dobrdobska občina (Doberdob, Jamlje, Dol): rojstev 21, smrti 15, porok 12, priseljenih 52, izseljenih 34 oseb. Prebitek 21 enot. Število prebivalcev 31. dec.: 1.432.

Občina Sovodnje (Sovodnje, Gabrje, Vrh, Rupa, Peč): rojstev 12, smrti 14, porok 16. Izselilo se je 15 oseb, priselilo 39. Dne 31. dec. je bilo prebivalcev 1.786. Prebitek 22 oseb.

Občina Števerjan (Števerjan, Jazbine): rojstev 5, smrti 10, porok je bilo 11. Izselilo se je 9 oseb, priselilo tudi 9. Prebivalcev dne 31. decembra je bilo 845, pet manj kot leto prej.

Rojstev torej malo, smrti nekaj več kot rojstev, porok pa kar precej. Upajmo, da bodo porokam sledila tudi rojstva.

V Marijinem domu pri sv. Ivanu, ulica Brandesia 27, bo v nedeljo, 26. januarja, ob 17. uri nastopila gledališka skupina iz Gorice »Oder 90« z veseloigro

»Dr.«

Režija Franko Žerjal
Vljudno vabljeni!

PROSVETNO DRUŠTVO »ŠTANDREŽ«

ponovi v soboto, 25. januarja, ob 20.30 v župnijski dvorani »A. Gregorčič« v Štandrežu

šalo v štirih dejanjih Branislava Nušiča

GOSPA MINISTRICA

Režija Emil Aberšek

ŠIRI KATOLIŠKI GLAS

DAROVI

Za Ivana Štanta: Za njegove gobavce župnija Sv. Križ pri Trstu 3.000.000; V.V. B. za Katoliški dom 1.000.000, za Katoliški glas 500.000; skupno 1.500.000; R.M. 100.000 lir.

Za Katoliški dom: V spomin Franke Ferletič družina Kovic, Peč 50.000; V.K. 50.000 lir.

Za cerkev v Podgori: Alma Hvalič 100.000; druž. Loščak 80.000; N.N. 50.000; N.N. 20.000; N.N. 30.000; Dolores Humar 70.000; v spomin Marcella druž. Humar 100.000; N.N. 20.000; N.N. 200.000; N.N. 50.000; Ela Terpin 100.000; druž. Spangher 15.000; N.N. 50.000; N.N. 100.000; N.N. 50.000; Marija Komavli v spomin Tranquille Tavano 50.000; N.N. 50.000; N.N. 50.000; N.N. 50.000; N.N. 100.000; N.N. 50.000; N.N. 50.000; Agato ob krstu malega Andreja 100.000; druž. Delpin v spomin pok. Giordana 170.000; Filatura Gorizia 100.000; N.N. 110.000; druž. Delpin 100.000; Livia Pauletič 40.000; N.N. 50.000; N.N. 100.000; druž. Seno 50.000; N.N. 100.000; Giorgia 50.000; tovarna M. di G. 250.000; N.N. 30.000; N.N. 300.000; N.N. 55.000; N.N. 20.000; N.N. 70.000; druž. Širok 10.000; druž. Peršolja 50.000; N.N. 50.000; Vižintinovi 50.000; N.N. 100.000 lir.

Za Caritas: N.N. 20.000; N.N. 50.000; N.N. 50.000 lir.

V nedeljo, 12. januarja, nas je zapustila naša draga

Marija (Albina) Cossutta

Iskrena zahvala gre vsem, ki so na katerekoli način počastili njen spomin in jo spremili na zadnji poti, še posebno msgr. Stanku Zorku in pevskemu zboru iz Rojana.

Trst - Rojan, 20. januarja 1992

— obvestila —

Redna mesečna seja ZSKP bo v ponedeljek, 27. januarja, ob 20.30 na sedežu v Gorici.

Prosvetno društvo »Podgora« obvešča, da bo imelo redni občni zbor v torek, 28. januarja 1992, s pričetkom ob 20.00 uri v župnijski dvorani v Podgori. Vabljeni še posebno vsi člani in prijatelji društva, člani vseh društev včlanjenih v ZSKP in vsi, ki bi radi prišli zraven.

Za Katoliški glas: O.V.K. 50.000; Franc Štekar 30.000; V.B.G. 500.000; N.N. Števerjan 10.000; Marija Skupek, Zgonik 50.000; Z.D. 250.000; Slavica in Mirko Košuta v spomin svojih rajnih 40.000 lir.

Rozalija Makuc daruje: za lačne po svetu 100.000; za gobavce 100.000; za misijone 100.000; za Katoliški glas 100.000 in za Sv. Goro 50.000 (skupaj 450.000 lir).

Za goriške skavte: Ladi z družino v spomin na Franko in Dorico 100.000 lir.

Za Sv. Goro: N.N. 100.000 lir.

Za popravila slivenske cerkve: namesto cvetja na sveži grob strica Franja Terčona darujejo nečakinje in nečaka iz Slivnega 100.000; svakinja Marija Terčona z družino iz Selsjana 100.000; nečak Zdravko Terčon z družino iz Milana 50.000; Irena Metlikovec 50.000 lir.

Za Hrvaško: Roman Vogrič v spomin na Dragota Komjanc 50.000; V.G. 50.000 lir.

Za ŠZ Olympia: v spomin na strica Dragota daruje Agata 50.000 in Ida 100.000 lir.

Za misijone: V.G. 50.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: V.G. 50.000; Milena Franco in sin Marčelo v spomin pok. botra Antona Gašperšiča 50.000 in v spomin Albine Košuta 20.000 lir.

Dora Giovannini: za pevski zbor v Rojanu 50.000 in za Marijin dom v Rojanu 30.000 namesto cvetja na grob Albine Košuta.

Žalujoči sinovi darujejo v spomin mame Marije (Albine) Cossutta po 100.000 lir za: Marijin dom v Rojanu; cerkveni pevski zbor v Rojanu; Marijin dom v ul. Risorta 3; Pastoralno središče v Trstu, STSO - Trst in KRUT (skupno 600.000 lir).

Darovi za barvna okna v Bazovici: Danica in Polde Tomažin 30.000; Ray Fagot iz Luigiane 62.000; Vinko Glažar v spomin Glažarjevih - Smerdu 20.000; N.N. v spomin g. Albina Gremeka 10.000; Nadja Žagar iz Drage v spomin na očeta 30.000; Silja Jenakova 10.000; Marija Križmančič 30.000; inž. Karlo Grgič in družina v spomin Angela Kralja in Marije Rudetove 37.000; Jelka Bak 30.000; Stellia Tech 10.000; Mario in Savica Žerjal 25.000; N.N. 30.000; Didjetovi v spomin na mamo Viktorjo 150.000; Marička Toževa 30.000; Liljana Pattavina 50.000 lir.

Darovi za grobajsko cerkev: družina Žerjal ob blagoslovu nove hiše: 25.000 lir.

Cerkveni pevski zbor iz Bazovice: v spomin svojega člana Angela; za trebensko cerkev 50.000; za padriško cerkev 50.000; za bazovsko cerkev 50.000; za Sklad Mitja Čuk 50.000 lir.

Lidja Kralj daruje za cerkveni pevski zbor v Bazovici v spomin moža Angela 50.000 lir.

Za misijonarja P. Kosa: Ada Zecchini - Škabar 20.000; Pina Brišček - Breclj 100.000; Ana Škerlavaj - Štoka 50.000; Pepka Škerlavaj 30.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista in drugim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

radio

Spored od 26. jan. do 1. februarja 1992

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 10.00 Mladinski oder: »Na drugem kanalu«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev. 14.10 Mario Uršič: »Franc in njegovi«. 17.00 Krajevne stvarnosti.

Ponedeljek: 8.10 Jugoslavija 1918-1941 (ponovitev). 11.30 Homer: »Odiseja«, epska pesnitev. 11.45 Priljubljene melodije. 12.00 Umetniki pred ogledalom. 12.20 Slovenska lahka glasba. 12.40 Naša pesem. Vokalna skupina Ave iz Ljubljane. 13.25 Gospodarska problematika. 14.10 Veselo na otroškem valu. 15.30 Tanja Rebula: Rodinov poljub. 16.00 Mi in glasba: mezzosopraniška Bernarda Fink, pianist Jiri Pokorny. 17.10 Simon iz Ruta - ob petdesetletnici drugega tržaškega procesa.

Torek: 8.10 Alpe Jadran (ponovitev). 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Homer: »Odiseja«. 12.00 Položaj otrok in njihove usode v današnji družbi. 12.20 Slovenska lahka glasba. 12.40 Naša pesem. Vokalna skupina Ave iz Ljubljane. 14.10 Aktualnosti. 16.00 Mi in glasba: mezzosopraniška Bernarda Fink, pianist Jiri Pokorny. 17.10 Dopisnice z najbližnjega vzhoda.

Sreda: 8.10 Narodnostni trenutek Slovencev (ponovitev). 9.30 Za smeh in dobro voljo (ponovitev). 11.30 Damir Feigel in njegovi kratki spisi. 12.20 Slovenska lahka glasba. 12.40 Naša pesem: ženski zbor Rotovž iz Maribora. 13.25 Krajevne stvarnosti: Na goriškem valu (1. del). 14.10 Krajevne stvarnosti: Na goriškem valu (2. del). 16.00 Mi in glasba. Slovenski izvajalci na laserski plošči. 17.10 Moje najljubše knjige. Piše Jurij Paljk.

Četrtek: 11.30 Damir Feigel in njegovi kratki spisi. 12.00 Skozi tančico molka. 12.20 Slovenska lahka glasba. 12.40 Naša pesem. Ženski zbor Rotovž iz Maribora. 14.10 Dvignjena zavesa. 15.30 Spoznajmo Slovenijo (ponovitev). 16.00 Mi in glasba. Gruppo corale polifonico Isola Vicentina. 17.10 Četrtekova srečanja: Trst, december 1941. Ob 50-letnici drugega tržaškega procesa.

Petek: 11.30 Damir Feigel in njegovi kratki spisi. 12.00 Indija-Koromandija. 12.20 Slovenska lahka glasba. 12.40 Naša pesem. Dekliški zbor Kulturno umetniškega društva Domžale. 13.25 Narodnozabavna glasba. 14.10 Otroški kotiček: »Pravljice...«. 14.30 Krajevne stvarnosti: Od Milj do Devina. 15.30 Portreti in srečanja (ponovitev). 16.00 Mi in glasba: Glasbena kronika s Hrvaškega.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki (ponovitev). 9.00 Slovenska lahka glasba. 9.30 Cigani ne kradejo pesmi. 10.10 Koncert v gledališču Miela v Trstu. 11.30 Damir Feigel in njegovi kratki spisi. 12.00 Krajevne stvarnosti. Ta rožanski glas - Od daja iz Režije. 12.45 Glasnik Kanalske doline. 14.10 Krajevne stvarnosti: Nediški zvon. 15.00 Duh časa in čar odra v spominih Jožeta Babiča. 16.00 Mi in glasba. Mladi evropski izvajalci v palači Labia v Benetkah. 17.10 Alpe Jadran. 18.00 Mark Twain: »Zabranjeno jabolko.«

KATOLIŠKI GLAS

Tednik

List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Teden«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1949.

Uredništvo in uprava: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 533177 poštni tekoči račun: 11234499

Poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trst - Tel. 040/414646

Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik Pošt. plačana v gotovini - skupina 1/70% Dovoljenje pokr. poštne uprave iz Gorice

Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo Società Tipografica Cattolica srl Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318

Tiska: Tiskarna Budin v Gorici

Cena posamezne številke: 1000 lir

Letna naročnina: Italija 50.000 inozemstvo 70.000

zračna pošta 95.000

Oglasi: za vsak mm višine v širini enega stolpea: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19% IVA